

které i při šetření zákonných opatrností, předepsaných pro hlasování (§ 38 vol. řádu), jsou třetím osobám poznatelné. Nebylo-li však šetřeno opatrností právě dotčených, sluší v takovémto případě pravou a hlavní příčinu voličovy nejistoty hledati již v tom, že byly zanedbány opatrnosti, tajnost hlasovacího aktu zabezpečující. Různost, která při šetření předepsaných opatrností při aktu hlasovacím jest poznatelná toliko voliči samotnému, není naproti tomu způsobila, aby porušila zásadu tajnosti volby.

Třeba ovšem ještě uvážiti, že kandidátní listiny jednotlivých skupin volebních mohly by býti do té míry odlišně vypraveny, že by tyto odlišnosti (na př. odznaky a pod.), byť i bez ohrožení tajnosti volby, byly s to, aby vykonávaly na voličovo rozhodnutí ještě v poslední chvíli nějaký agitační vliv. Kdyby takováto odlišnost nějak stupňovala onu různost kandidátních listin, která je dána již jejich různým jmenným obsahem a různým označením volební skupiny, slušelo by v zásadě připustiti, že může na svobodné rozhodnutí voličovo působiti.

V případě dnešního sporu neběží však o nic jiného, než o různé umístění razítka obecního úřadu na kandidátních listinách, dále o to, že kandidátní listiny č. 2 jsou o 4—5 mm užší než ostatní kandidátní listiny, a že na nich jest označení vyrabitelovo vytištěno větším písmem. Že by tyto celkem nepatrné odlišnosti kandidátních listin byly samy o sobě s to působiti na svobodné rozhodnutí voličovo, buďsi v ten způsob, že by vzbudily v něm obavu vyzrazení volby, tedy porušení tajnosti volby, nebo že by nějakým nepřipustně kaptivujícím nebo odstrašujícím způsobem působily na jeho mysl a tím na svobodu jeho volby, není možno tvrditi a st-l ostatně ve své soudní stížnosti ani sám netvrdí. Neboť stížnost, vycházejíc z mylného právního názoru, že jakýkoli sebe menší poklesek proti předpisu § 25 vol. řádu o uniformitě kandidátních listin, je již sám o sobě právním důvodem pro zrušení volby, neuplatňuje, že k oněm jen podružným odlišnostech přistoupila ještě nějaká další okolnost, která by mohla ony odchylky kvalifikovati na vadu řízení volebního schopnou vlivu na výsledek volby.

Za tohoto stavu věci nebylo ani zapotřebí, aby se nss dotýkal otázky, zdali a do jaké míry záleží také na kvantitě vlivu, který vada musí míti, aby mohla působiti na výsledek volby, t. j. do jaké míry záleží na tom, zdali vytknutá vada působila na tak veliký počet voličů, aby tím výsledek volby mohl býti dotčen.

Z příčin právě vyložených nemohl nss uznati vytýkané úchyly od předpisu § 25 vol. řádu za vadu schopnou vlivu na výsledek volby, a musil proto námitku stížnosti, která zastává názor opačný, zamítnouti pro bezdůvodnost.

Č. 8738.

Dávka z přírůstku hodnoty nemovitostí. — Řízení správní: Dny poštovní dopravy nelze nevčítati do lhůty pro

podání námitek podle § 17 dávk. pravidel, nebyly-li námitky podány na poštu na úřední potvrzení.

(Nález ze dne 12. září 1930 č. 14.132.)

Věc: Adolf W. v D. (adv. Dr. C. Prückner z Prahy) proti zemskému správnímu výboru v Praze o dávku z přírůstku hodnoty nemovitostí.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á j a k o b e z d ů v o d n á .

D ů v o d y: Smlouvou trhovou ze 17. července 1922 prodal st-I části pozemkových parcel č. kat. ... v H. za 36.784 Kč. Plat. rozkazem z 19. října 1926 vyměřena dávka na podkladě nabývací hodnoty 24.720 K k 1. lednu 1914 dle § 17 dávk. pravidel předpokládané, poněvadž st-I nepodal proti této hodnotě jemu sdělené námitek. Odvolání st-lovo žal. úřad zamítl, ježto vyzvání, aby se vyjádřil o nabývací hodnotě k 1. lednu 1914 úřadem stanovené, bylo mu doručeno 21. srpna 1925, a námitky podané na poštu nedoporučeně došly zem. inspektorát teprve 5. září 1925, tedy pozdě (§ 17 odst. 2 dávk. pravidel).

O stížnosti do tohoto rozhodnutí uvažil nss takto:

Jak zástupce st-lův sám přiznává, platí zásada, že včasnost podání vázaného lhůtou jest posuzovati podle dne, kdy došlo úřadu, a že možno tedy pokládati je za podané včas jenom tehdy, když došlo na úřad ještě ve lhůtě. Z této zásady činí dávk. pravidla potud výjimku, že v § 21 stanoví, že při počítání lhůt uvedených v těchto pravidlech nečítají se dni, po které pošta podání dopravuje, tehdy — ale také jen tehdy —, bylo-li podání poště odevzdáno na úřední potvrzení. Strana netvrdí, že podání, o něž tu jde, bylo poště odevzdáno na úřední potvrzení. Nelze proto výjimečného předpisu § 21 v daném případě použití, a bylo proto právem dotyčné podání uznáno za opožděné.

Odvolává-li se st-I na to, že podání ono bylo prokazatelně na poštu dáno v takové době, že při normální poštovní dopravě bylo lze očekávat, že podání ono dojde úřadu včas, stačí k tomu podotknouti, že podle cit. § 21 předpokladem pro to, aby nebyly čítány dny, po které pošta podání dopravuje, jest, že podání bylo u pošty odevzdáno na úřední potvrzení. Nestalo-li se tak, nemůže výjimečné normy § 21 dávk. prav. býti použito, ani kdyby včasné podání na poštu jiným způsobem dalo se dokázati (srov. Boh. A 3069/24.)

Č. 8739.

Ž i v n o s t e n s k é p r á v o : * Pro osvobození od průkazu způsobilosti dle § 3, odst. 1, bodu 1 lit. b) zák. č. 112/27 se nevyžaduje, aby zaměstnání se dalo ve vlastnosti živn. pomocníka ve smyslu VI. hlavy živn. řádu.

(Nález ze dne 13. září 1930 č. 14.278.)